

Dla wykazania, że wymóg zawiadomienia rodziców o zamiarze likwidacji (przekształcenia) szkoły został spełniony, z pewnością nie wystarczy jednak powołać się tylko na toczącą się np. na łamach lokalnej prasy, radia lub telewizji, debatę publiczną. Wyrok WSA w Kielcach z 30 grudnia 2013 r. sygn. II SA/Ke 565/13.

Rodzice (opiekunowie prawni) uczniów, jako sprawujący władzę rodzicielską nad dzieckiem, mają interes w tym, aby dostatecznie wcześniej (minimum 6 miesięcy) otrzymać informację o zamierzonej likwidacji (przekształceniu) szkoły publicznej. Wiąże się to bowiem z ważną sferą ich spraw życiowych; daje możliwość odpowiednio wczesnego przygotowania dziecka do nauki w nowym miejscu, a także – w razie sprzeciwu rodziców – umożliwia podjęcie stosownych działań przeciwdziałających zamiarowi likwidacji (przekształcenia) szkoły. Dlatego w art. 59 ust. 1 ustawy prawodawca zamieścił ustawowy obowiązek powiadomienia rodziców uczniów o zamiarze likwidacji (przekształcenia) szkoły, do której uczęszcza ich małoletnie dziecko, nie określając jednocześnie formy, w jakiej takie zawiadomienie powinno nastąpić, aby można było uznać je za skuteczne.

Dla wykazania, że wymóg zawiadomienia rodziców o zamiarze likwidacji (przekształcenia) szkoły został spełniony, z pewnością nie wystarczy jednak powołać się tylko na toczącą się np. na łamach lokalnej prasy, radia lub telewizji, debatę publiczną. Nie ulega także wątpliwości, że zawiadomienie nie musi nastąpić na piśmie; powiadomienie osób obecnych na zebraniu oraz skierowanie pisemnych zawiadomień do pozostałych rodziców uczniów czyni zadość wymaganiom, o których mowa w art. 59 ust.1. Podkreślić jednocześnie należy, że czynność zawiadomienia nie jest czynnością prawną, lecz tzw. czynnością materialno-techniczną, która polega na tym, że ma ona w zasadzie charakter faktyczny, a jednak pośrednio wywołuje skutki prawne, gdyż warunkuje prawidłowość procedury likwidacyjnej. Zawiadomienie o zamiarze likwidacji czy przekształcenia jest dokonane skutecznie wówczas, gdy dotarło do wszystkich osób lub organów, które powinny być zostać poinformowane o zamierzonej likwidacji (przekształcenia), najpóźniej w terminie, o którym mowa w tym przepisie, przy czym przyjmując należy, że liczy się realna możliwość zapoznania się z zamiarem likwidacji (przekształcenia), np. poprzez awizowanie listu, a nie to, czy dany adresat - organ lub osoba - faktycznie z tej możliwości skorzystał.

Ponieważ powiadomienia organów i osób, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy stanowią przesłankę ważnej i skutecznej prawnie likwidacji (przekształcenia), która dokonuje się w procedurze uchwałodawczej przed organem stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego, a nie w procedurze administracyjnej, dlatego przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie będą miały zastosowania, także w zakresie doręczeń. Ponadto w orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko wedle którego termin sześciomiesięczny, o którym mowa w art. 59 ust.1 ustawy, trzeba uznać nie za termin procesowy, ale materialnoprawny, co przemawia dodatkowo za stanowiskiem o braku podstaw do stosowania przepisów rozdziału 10 działu II kpa (por. także Komentarz do art. 59 ustawy o systemie oświaty, M. Pilich, ABC 2012).

W stanie faktycznym w jakim orzekał sąd, w ocenie sądy nie doszło do skutecznego zawiadomienia rodziców. Jak wynika z akt sprawy odbyło się spotkanie Burmistrza Miasta i Gminy X z rodzicami uczniów szkoły podstawowej, na którym poinformowano o zamiarze podjęcia uchwały o likwidacji (nie zaś o przekształceniu) szkoły. Niezależnie od tego, że przedmiot zebrania odbiegał od treści podjętej uchwały intencyjnej, do protokołu z zebrania organ nie przedstawił żadnej listy, z której wynikałoby, którzy rodzice na zebraniu byli obecni.

Źródło: [CBOSA](#)